

MANIFEST DEL 8 DE MARÇ DE 2022 DIA INTERNACIONAL DE LES DONES

Durant dos anys només hem sentit a parlar de pandèmies, de virus, de morts, de por, de confinament, de vacunes, de noves variants, de més morts... mentrestant anàvem perdent els nostres drets i llibertats, tant individuals com col·lectius, davant del silenci generalitzat per part de gairebé tots els col·lectius socials.

Tampoc podem oblidar, ni callar davant la violència, la tortura i la pèrdua total de drets que ha rebut la població afganesa, principalment les dones, amb l'entrada del règim Talibà. Tampoc podem callar pel que està sofrint la població ucraïnesa i russa, especialment les dones i els infants. La comunitat internacional té mitjans per fer front a tots aquests crims contra la humanitat i ho hauria d'aturar ràpidament.

Davant d'aquests fets tant greus, avui 8 de març, sembla una fal·làcia reivindicar només el Dret de les dones, si més no, podem continuar veient que són les dones, les més perjudicades, perquè sempre han estat considerades ciutadans de segona o tercera categoria.

Fa anys que les dones lluitem pels nostres drets, per un tracte igualitari tant en el treball com en tots els aspectes socials i per eradicar la violència masclista. De mica en mica es va guanyant la lluita, però no es pot baixar la guàrdia.

Les dones que som filles del franquisme hem anat obrint camí per les nostres filles i nétes, tal i com ho van fer totes les dones, mares i àvies que ens van precedir. Hem estat pioneres en aconseguir l'aprovació de moltes lleis com la del divorci, l'avortament, el matrimoni dins del mateix sexe, la llei de la Igualtat ... És un treball constant que no podem aturar i que no pot quedar només reduït a un sol dia. No solament ho aconseguirem amb grans manifestacions, ni vagues generals (que moltes vegades han estat i són necessàries) sinó amb la lluita diària, la conscienciació col·lectiva i el no deixar-ne passar ni una.

Les noies i dones joves ho tenen millor, cosa que no vol dir solucionat, el camí està obert i la lluita continua. Però... i les dones grans? Tenen visibilitat les dones grans o velles? Tenen suficient recolzament, no solament logístic, sinó emocional en el seu dia a dia per sentir que formen part d'alguna cosa? No se les aparta de mica en mica de la vida social a partir de la menopausa?

Totes les que hem participat en la lluita feminista al llarg de la nostra vida arribem a la vellesa, i si tenim la sort de tenir salut, veiem que en aquestes edats tot està per fer i que hem de començar de nou, perquè ens adonem que no encaixem en els cànons establerts per la societat destinats a les persones grans.

Les dones grans són les que més pateixen la bretxa salarial de què tant es parla. Generalment són les que tenen més dificultats econòmiques. Si s'han passat la vida cuidant els altres i no disposen de cap pensió es troben en una situació d'autèntica pobresa i si es queden vídues, generalment rebran uns ingressos limitats que els suposarà dificultats per viure i hauran d'acabar depenent de la "bondat" de les seves filles o fills, quedant-se sense casa o bé anar a parar a una residència geriàtrica.

Hem de tenir molt clar que si SEMPRE, com a obligació, ens dediquem a cuidar dels néts i nètes, estem col·laborant a allargar el sistema patriarcal, ja que en fer això impedim que les nostres filles negociïn amb les seves parelles la cura dels seus propis fills i filles.

També les dones pateixen, amb més intensitat que els homes, el tracte que reben per part de diferents estaments de la societat, com per exemple el de les entitats bancàries, pel seu suposat "analfabetisme digital", ja que la majoria no han tingut accés a aquests coneixements per la seva condició de dona.

Les decisions que prenguem durant la nostra vida ens condicionaran la vellesa. Per això avui reivindiquem els Drets de les Dones Grans:

- Dret a viure una vellesa amb respecte, dignitat i llibertat.
- Dret a tenir un sou per haver passat tota la vida cuidant dels altres, quan de vegades alguns d'ells no mereixerien haver estat cuidats.
- Dret a decidir per nosaltres mateixes.
- Dret a seguir adquirint coneixements.
- I finalment Dret a decidir com volem viure el temps que ens queda.